

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

at i Gentofte kommune bor der velhavere, og at den er god til at få pengene ind; jeg har også hørt nogle sige, at der er børnefædre, der ingen penge har, men det kan vist ikke være rigtigt; der må kunne indrives mere.

Der har ikke været talt om den ændring, lovforslaget indeholder til forsorgslovens § 224, stk. 3, hvorefter understøttelse til visse kategorier af børn ikke kan ydes, såfremt overøvrigheden i det enkelte tilfælde skønner, at omstændighederne taler herimod.

Det radikale venstre mener, at den nugældende bestemmelse, hvorefter en sådan understøttelse kun kan gives, når overøvrigheden i det enkelte tilfælde skønner, at omstændighederne taler derfor, bør bibeholdes. Jeg kan ikke se, at den foreslåede ændring er en nødvendig konsekvens af den nylig vedtagne lov om børns retsstilling.

Med dette forbehold vil jeg tilsige en velvillig udvalgsbehandling.

Ayoë Herbøl: Retsforbundet er meget velvilligt indstillet over for det af den højtærede minister fremsatte lovforslag.

Vi er klar over, at de nuværende indtægtsgrænser i mange år har været genstand for kritik. Vi har gang på gang oplevet, at grænserne i vor sociallovgivning er ret problematiske. Om tallene skal være så høje som her foreslået, kan vi diskutere i et udvalg. Det skulle jo ikke gerne være således, at indtægtsgrænsen hindrer en mor i at tage arbejde, fordi hun er klar over, at tjener hun et par hundrede kroner ud over denne grænse, kan hun ikke opnå forskudsvis udbetaling af underholdsbidrag.

Jeg havde egentlig et spørgsmål at stille, men nu oplyste det ærede medlem fru Edel Saunte, at det offentlige er i stand til at inddrive 50 pct. af de uerholdelige bidrag. Vi må undersøge, om det er muligt, at dette tal kan blive noget højere.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp omtalte ændringen af forsorgslovens § 224, stk. 3, der er en følge af vedtagelsen af loven om børns retsstilling, og hvorefter overøvrigheden i det enkelte tilfælde skønner over, om omstændighederne taler for, at der skal udbetales bidrag; jeg synes, der

her foreligger et problem, og jeg kunne godt lide i udvalget at høre, i hvor mange tilfælde bestemmelsen tages i anvendelse. Måske har jeg misforstået det, men på mig virker det, som om det er en bestemmelse, der er tænkt som en straf for de mødre, der ikke giver rigtige oplysninger; jeg kan imidlertid ikke se andet, end at denne straf går ud over børnene.

Vi kan tilsige vor velvillige behandling af den højtærede ministers lovforslag.

Ragnhild Andersen: På min gruppes vegne vil jeg udtrykke vor store glæde over og tilfredshed med, at ministeren er kommet det forslag i møde, som vi gennem flere år har fremsat, om helt at afskaffe, subsidiært at forhøje de kendte indtægtsgrænser i forsorgsloven, idet disse indtægtsgrænser i mange tilfælde helt eller delvis hindrer de enlige mødre og enkerne i at få børnebidrag udbetalt af det offentlige. Jeg vil gerne melde mig som én, der særlig takker ministeren for denne imødekommenhed og for dette lovforslags fremsættelse. Personlig er det mig en stor glæde at hilse det velkommen. Vel ophæver forslaget ikke fuldt ud indtægtsgrænserne for de enlige mødre, som vi helst havde set det i mit parti, og som vi foreslår det i vort selvstændige forslag om 3 ændringer i forsorgsloven; men det hæver dog indtægtsgrænserne så højt op, at langt de fleste enlige mødre, som lever af deres arbejde på fabrik eller kontor eller i butik, nu ikke behøver at frygte den situation, hvor faderens bidrag, der er en så nødvendig hjælp til barnets eller børnenes forsørgelse, ikke udbetales eller kun udbetales delvis. Jeg er sikker på, at de enlige mødre i virksomhederne rundt omkring vil hilse dette forslag med begejstring. I årevis har det for disse flittige kvinder været en belastning både økonomisk og sjæleligt, at de ikke havde ret til forskudsvis udbetaling af bidrag. De har savnet det økonomisk, og de har følt, at det var uretfærdigt, at hele byrden ved forsørgelsen blev væltet over på dem; de har ikke haft og vil ikke i fremtiden have kraft til selv at gennemføre den kamp med politiet og manden, som for manges vedkommende kommer ind i billedet, når faderen har forladt moderen og barnet eller børnene. Den højtærede minister har